

En ombudsmannsbevegelse for enkeltmennesket

Taler
Siv Jensen

Dato
8 august 2013

Sted
Oslo

Omstendigheter
Partilederforedrag på Litteraturhuset

- 1 Jeg begynte med politikk fordi jeg var ideologisk opptatt. Jeg har alltid vært det, i tillegg til at jeg er idealist. Og jeg må bare først si at noe av det som frustrerte meg aller mest da jeg kom inn på Stortinget...jeg har jo vært kommunepolitiker også og det var en hel annen greie, for da var du nærere å se resultatene av de
- 5 beslutningene du var med på å ta. Veien var kortere fra du tok beslutningene i bystyresalen til du så resultatene. Det er litt annerledes på Stortinget, og den første tiden jeg satt der brukte jeg ganske mye energi på å tøyle min egen utålmodighet, og erkjenne at ting tar tid. På noen områder er jeg veldig for at det skal ta tid, jeg har blitt for at det skal ta tid, særlig når det gjelder forholdet til
- 10 grunnloven for eksempel - det er en grunn til at vi har innrettet mekanismene sånn at det skal ta tid å gjøre endringer i grunnloven vår, og det er bra, men jeg er fortsatt ikke der at jeg synes det er bra at alt tar like lang tid.

- Nå er det sånn at fortellingen om den stygge andungen ikke nødvendigvis er
- 15 fortellingen om Fremskrittspartiet. Men det finnes noen interessante berøringspunkter.

Det er sånn at at andemoren utbryter forferdet:

- 20 "Ingen av de andre ser sånn ut! Det skulle dog vel aldri være en kalkunkylling! Nå, det skal vi snart få sett! I vannet skal han, om jeg så selv må sparke ham uti!".

- Fremskrittspartiet er ingen svane, men vi er likevel et riktig valg for
- 25 hundretusener av innbyggere i dette landet. Politikk bør derfor handle om saker som angår folks hverdag. Og det er jo egentlig det politikk er, men det kommer fra en ideologisk overbygd helhet.

30 Det er partienes løsninger som bør farge debatten, i stedet for at man forsøker å brennemerke et parti fordi deres alternativ ikke er gjengs oppfatning hos de etablerte.

Folk har ulike grunner når de stemmer Fremskrittspartiet, men en sak tror jeg
35 forener alle dem som stemmer Fremskrittspartiet: nemlig at de mener vi representerer et alternativ. Vi er annerledespartiet og jeg er veldig stolt av å lede dette partiet.

Jeg er stolt av at vi er litt annerledes, det hadde jo blitt litt kjedelig hvis den
40 politiske debatten i Norge ikke hadde hatt våre nyanser, innsmett, alternativer, synspunkter. Jeg regner med at dere kan være litt enig i det?

Nytenkning har generelt hatt ganske dårlige kår hos de politiske partiene i Norge, men da vi for 40 år siden så dagens lys, så oppsto det en bevegelse som
45 utfordret alle de etablerte sannhetene.

Fra første dag har de etablerte partiene forsøkt å brennemerke Fremskrittspartiet, men de har mislykkes.

50 Med unntak av Rødt så er Fremskrittspartiet det eneste systemkritiske partiet i Norge. Helt grunnleggende i Fremskrittspartiets tankegang er det at enkeltmennesket går foran systemet.

På alle områder der vi ser store utfordringer, enten det gjelder helse, kriminalitet,
55 innvandring, så er det veldig lett å se hvor problemene ligger hvis man leter: De ligger i selve systemet.

Det er med andre ord i hovedsak systemfeil og ikke enkeltmenneskene som skaper utfordringene vi står i.

60 Når tusenvis av mennesker lever i Norge uten kjent identitet så er det fordi systemet legger til rette for at det er mulig.

Når mennesker sitter i månedsvis, kanskje år og venter på å få behandlet
65 søknadene sine om asyl, ja, så er det fordi vi har et system som gjør det mulig.

Når 270.000 mennesker står og venter i helsekø for å få en operasjon, og av den grunn faktisk, delvis eller helt, hindres i å delta i arbeidslivet, skaffe staten

70 skatteinntekter som er en konsekvens av at du går på jobb, i stedet for, og da påføre trygdeutgifter som er en konsekvens av at du er syk, så skjer det fordi dagens system gjør det mulig.

De rødgrønne partiene driver nå valgkamp på å advare mot Fremskrittspartiet.

75 De advarer mot at vi vil rive ned den norske modellen. Og det ser ut, hvertfall så langt, til å være årets valgkampsak for de rødgrønne, og særlig for Arbeiderpartiet.

Synes de virker litt trøtte og lei, og jeg skjønner at de er det: Fordi når man står

80 igjen litt uten visjoner og ender opp med å bruke tida si på å kjefte og smelle på de som har visjonene, ja så blir det sånn.

Men vårt prosjekt handler ikke om å rive ned, det handler om å bygge, det handler om å rehabilitere. Og hvordan kan vi rive ned noe som allerede er revet?

85

Hva er det de er redd for?

Er de redd for at vi skal redusere helsekøen?

90 Er de redd for at vi skal bygge flere fengselsplasser enn vi har i dag?

Er de redd for at vi får pusset opp skolebyggene som mangler reelt vedlikehold?

Hva er det de mener med at vi river ned, når våre løsninger faktisk handler om å bygge landet fremfor å la det gå for halv maskin?

95

Vi vil bruke handlekraft på å bygge Norge. Grunnmuren vår er trygghet og frihet.

Disse to verdiene henger sammen. Vi vil investere i folks trygghet fordi vi mener

100 det er en investering i folks frihet.

Trygghet gir rammer for frihet. For å få til det så må vi bruke handlekraft på å investere og iverksette gode politiske tiltak der det trengs.

105 Men vi vil også bruke handlekraft på å ta makten fra byråkratiet og politikerne

og overføre den tilbake til enkeltmennesket og innbyggerne.

110 Det er en viktig del av vår ideologi: troen på at enkeltmennesket, familien, organisasjonene kan løse mange oppgaver i vårt samfunn uten statlig innblanding.

115 Vår ideologi, liberalismen, handler om maktfordeling. Og det mest sentrale grepet er altså å flytte makten tilbake til folk.

Det kan være gjennom å introdusere konkurranse mellom de offentlige og private, valgfrihet på valg av skole eller sykehjem, eller å la folk få beholde mer av egne penger gjennom lavere skatter og avgifter.

120 Det dreier seg altså om en grunnleggende holdningsendring fra byråkrater og politikere når det gjelder nyetableringer, næringsliv og byggesaker.

125 Vi vil at man skal hente frem det såkalte JA-stempelet, lete etter grunner til å si JA i stedet for å møte folk og næringsliv med en grunnleggende negativ holdning, hvor man leter etter grunner til å avslå, vende tommelen ned, si nei. Jeg tror veldig mange opplever dét, at møtet med det norske byråkratiet er å bevise sin rett til å gjøre noe egentlig ganske åpenbart i et samfunn - skape verdier, sørge for seg og sine, bygge på huset. Men man må dokumentere, levere, søke, organisere for å få det til.

130 Vi vil ha omfattende reformer av offentlig sektor og av norsk økonomi. Når mellom 6 og 700 000 mennesker i arbeidsfør alder står utenfor arbeidsmarkedet i et land med en befolkning på rundt 5 millioner, så er det et urovekkende tall. Det er ganske mye. Mellom 6 og 700 000 mennesker er definert på utsiden av arbeidsmarkedet i Norge. Jeg tror ikke at alle de er ute av stand til å jobbe. Jeg 135 tror mange av dem vil jobbe. Tror mange av dem har prøvd å komme i arbeid, men møter et firkantet regelverk, et krevende byråkrati, som hindrer dem fra å delta og som dermed er med på å skape helt unødvendige sosiale skiller, forskjeller i et samfunn. Noe av det verste som mennesker opplever det er jo å 140 ikke kunne delta. Det skaper forskjeller, det skaper ulikheter, og det oppstår som følge av noe man egentlig ikke selv ønsker.

Det skal lønne seg å jobbe, og hvis vi har innrettet samfunnet vårt sånn at det lønner seg mer å motta økonomiske ytelser enn å tjene penger, så har vi gjort noe

galt med systemet. Det er bare en liten side av det. Jeg må bare forte meg å si at noe av det som er bra med Norge, og som jeg tror forener alle partiene på tvers, det er at vi skal ha gode velferdsordninger som tar vare på dem som faller utenfor av ulike årsaker. Og det er mange grunner til det. Og det skal vi ikke
150 stille spørsmål med, men vi skal sørge for at de som vil, og som kan også skal delta.

Det er i og for seg en veldig kjent sak at vi politikere søker å påvirke folks atferd gjennom å introdusere ulike typer incentiver. Noen ganger er de negative, andre
155 ganger positive, men vi bruker incentiver for å påvirke adferd.

Avgifter er et sånt virkemiddel. Vi bruker avgifter, eller hvertfall i utgangspunktet ble avgifter introdusert for å styre adferd. Høye avgifter settes for å redusere noe vi ikke vil ha. Det var på en måte bevegrunnen i sin tid for
160 alkoholavgiftene, for tobakksavgiftene osv. fordi vi ville redusere forbruket. Så er jo spørsmålet: Er det den logikken som ligger til grunn når det gjelder arbeidsliv? For det vil jo i så fall være sann at jo høyere skatt, jo mindre arbeidsvilje. Og det er hverfall for vår del sann at vi tror lavere skatt gir høyere arbeidsmoral, eller høyere arbeidslyst.

165 Arbeiderpartiet advarer jo altså da mot at vi vil rive ned landet og bedrive en veldig uansvarlig økonomisk politikk. Men hvem er det som har klart å plassere Norge på 83. plass - 83. plass - på World Economic Forum sin rangering av ulike lands infrastruktur?

170 Vi ligger altså klempt på den statistikken mellom Jamaica og Ghana. Arbeiderpartiet sier at jo, men nå skal vi ta Norge videre. At ikke flere tar dem på dette, det overrasker meg.

175 Liberalismen det handler også om respekt: det handler om respekt for det enkelte menneskes rett til å bestemme over eget liv, til å være sjef i eget hus.

I realiteten står valget mellom de partiene som bruker mesteparten av tiden sin på å kjempe for sin egen makt til å ta valg på andres vegne i andres hverdag, og
180 de som vil bruke tiden sin på å kjempe for andres rett til å ta selvstendige valg selv.

Vi tilhører definitivt den siste kategorien, det trengte jeg kanskje ikke å si, og jeg

185 mener faktisk at vi i alt vi gjør er den fremste representanten for det.

Det var en gang sånn at også Arbeiderpartiet var opptatt av vanlige folk. Det er de ikke lenger. Jeg mener at vi langt på vei er det nye arbeiderpartiet, men vi har helt andre løsninger i verktøykassen.

190

Mange på venstresiden tror de kan planlegge og vedta seg til velstand og utvikling, vi tror ikke det. Vi tror mye mer på tilrettelegging fordi fremtiden, det er noe vi skaper, vi kan ikke vedta den.

195 Vår politikk er et helhetlig svar på de utfordringer vi står overfor i dagens Norge, den bygger på markedsøkonomi, enkeltmenneskets rett til å bestemme over eget liv og en ganske sterk skepsis til et byråkrati som vi mener mer og mer løper i veien for folk og bedrifter.

200 Mange har gått opp den stien vi følger. Den norske utgaven av min favorittbok «Atlas Shrugged» av russisk-amerikanske Ayn Rand har fått den norske tittelen «De som beveger verden».

Både Thatcher og Reagan er etter min oppfatning eksempler på
205 enkeltmennesker som beveget verden, som utgjorde en forskjell og som etterlot seg spor i de samfunnene de levde i. Mange hadde meninger om disse to. Ingen, ingen, i deres samtid, og faktisk heller ikke deres ettertid, er indifferent til Thatcher eller Reagan. Bare se nå da Thatcher ble begravet, selv da så var det demonstranter i forbindelse med hennes begravelse. Det synes jeg kanskje var
210 litt uverdig, men folk var i hvert fall ikke indifferent. De hadde sterke meninger, delte meninger. Noen elsket henne, noen hatet henne, indifferent, det var det ingen som var.

Også nobelprisvinner i økonomi, Milton Friedman, forklarte hvordan valgfrihet
215 er en viktig del av et politisk frigjøringsprosjekt.

Før Friedman var det Hayek som var opptatt av hvor galt det kan gå når politikere tror de kan planlegge seg til velstand og utvikling.

220 Vi kommer for så vidt heller ikke unna franske Bastiat som minnet oss på at alt en statsmakt foretar seg har ringvirkninger, og oppfordrer oss til å observere det som ikke er synlig - husene som ikke blir bygget, jobbene som ikke blir skapt -

225 fordi penger ble skattet bort fra de som ville ha brukt dem på formål som hadde vært selvvalgte.

Vår politikk, våre ideer har ikke oppstått i et vakuum, vi har latt oss inspirere og er stolte av å være en del av en internasjonal ombudsmannsbevegelse for enkeltmennesket.

230

For noen år siden pågikk det en stor debatt om den såkalte FrP-koden. Den er det sikkert mange som husker. Det var mange som skulle knekke den koden.

235 Jeg mener at den er veldig enkel, den er ikke spesielt hemmelig heller, og den er lett å avsløre. Den handler nemlig om at vi er ombudsmenn for enkeltmennesket.

Jeg nevnte Ayn Rand i stad, hun sa en gang: Verdens minste minoritet er individet.

240

Mange partier har påtatt seg ombudsmannsrollen for diverse særinteresser, men det er bare vi, mener jeg, som har tatt rollen og ansvaret med å være ombudsmann for individet.

245 Valgfrihet er et av de mest sentrale begreper i vår ordbok. Hvorfor er vi så opptatt av dette med valgfrihet og hvorfor er valgfrihet så bra?

250 Vel, det er først og fremst bra fordi det er en måte å vise respekt for at folk er forskjellig, har ulike behov og ulike preferanser. Og da må man ha muligheten til å velge basert på ens egne preferanser og ens egne behov, ikke ha valget utfra bare én organisering, én tenkning, én løsning.

Å gi folk valgfrihet er det samme som å ta folk på alvor og ikke frata dem selvråderetten over egen hverdag selv om de har noen behov som må fylles.

255

Og så er det jo sann at valgfriheten ikke skal ha noen øvre aldersgrense. Jeg mener jo faktisk at sykehjemsplasser også handler om menneskeverd, og at menneskeverd heller ikke skal ha noen øvre aldersgrense. Man skal ha akkurat den samme retten til å bli tatt hånd om menneskelig sett, ta vare på
260 menneskeverdet, uansett hvilken forfatning man er i på de siste dagene av ens liv.

Jeg vil bare stoppe opp og gjøre to refleksjoner rundt det. Det er jo sånn at når
265 det er valgkamp så blir ofte vi skjelt ut litt fordi vi er ute og besøker sykehjem.
Men tro meg, vi gjør ikke det bare når det er valgkamp. Det er en viktig del å
lære og forstå både hva som er bra, hva som fungerer godt, hva som er de gode
eksemplene - og som vi da fortrinnsvis kan forsøke å overføre til andre sykehjem
og gjøre det bedre. Men når man beveger seg rundt på den måten, så ser man
270 også ganske mye trist.

Men det var en sykepleier som sa til meg en gang at..., og hun jobbet på en
demensavdeling - alle beboerne som var innpå den avdelingen var demente. Det
er en veldig spesiell opplevelse å være tett på mennesker med demens, fordi de
275 reagerer veldig ulikt. Noen er utagerende, noen er veldig rolige, de husker veldig
forskjellige ting, og de responderer på veldig forskjellige ting. Men hun
sykepleieren var grunnleggende opptatt av at selv om de var aldri så demente og
selv om de kanskje ikke husket en gang hva de het og hvorfor de var der de er, og
at de hadde pårørende og barnebarn og oldebarn og et lang og lykkelig liv bak
280 seg, så hadde de akkurat den samme retten til god behandling, til å bli sett på
som ordentlige, ekte mennesker, enn å bare bli stuert bort som et
oppbevaringsobjekt. Og det mener jeg er ganske viktig.

Tidligere i år ble jeg gjort oppmerksom på et ekteparet fra Skien - hun hadde
285 hatt slag og var sterkt pleietrengende, men likevel så ble hun nektet
sykehjemsplass. Og mannen hennes..., de hadde vært gift i 65 år, feiret
diamantbryllupsdag, men ble altså tvangsskilt av kommunen de bodde i fordi de
ikke kunne fortsette å bo sammen når sykehjem ble alternativet. Det er ikke
menneskeverd.

290
Igjen: Menneskeverd har ingen øvre aldersgrense! Og det er grunnen når vi nå i
hele valgkampen sier at vi vil lovfeste retten til sykehjemsplass og gjøre
eldreomsorgen bedre og mer tilpasset den enkeltes behov gjennom å flytte
finansieringsansvaret til staten - så handler det om menneskeverd. Det handler
295 om å sørge for at rettighetene våre blir ivaretatt på en god måte, særlig når vi er
kommet i en situasjon hvor vi kanskje ikke klarer å ta vare på dem selv.

Tilbake til valgfrihet: Valgfrihet fremmer konkurranse som igjen fremmer
kvalitet og fokus på resultater.

300

Tenk deg hvordan et skirenn hadde vært uten konkurranse. Én løper, hele løypa aleine.

305 Tror dere at den løperen vil ha noen særlige incitamenter til å yte maks? Han vinner jo uansett. Han går først over målstreken uansett. Ingen fare for at noen kommer i godt driv i bakkant og tar ham igjen.

Sånn er det også med offentlig monopol. Statlige og offentlige monopoler er
310 ingenting annet enn en skiløper i en konkurranse uten konkurrenter.

Det er på tide å slutte å ri de ideologiske kjepphestene mot private aktører for eksempel i helsesektoren.

315 For den som har behov for helsetjenester eller en operasjon spiller det veldig liten rolle hvilken type lege som utfører det oppdraget så lenge vedkommende er kvalifisert. Tror ikke det spiller noen rolle om han er ansatt i et offentlig sykehus eller i et privat. Så lenge man er flink i faget sitt og utfører jobben på en utmerket måte.

320 Løsningen ligger i å utnytte kapasiteten som er tilgjengelig hos private, ideelle og i det offentlige.

Lavere skatter handler om å la folk få beholde mer av sine egne rettmessige
325 opptjente penger. Det er jo ikke sånn når vi snakker om skattelette at vi gir noe til noen, det er jo i realiteten at vi lar være å ta noe fra noen.

Når vi diskuterer skattenivå, så diskuterer vi hvor mye penger vi påtar oss retten til å ta fra dere for å bruke på noe vi bestemmer. Det er jo det det handler om. Vi
330 bestemmer et visst sett med definerte oppgaver, gode, dårlige og middelmådige, det spiller ingen rolle, men som vi da mener at vi skal løse på vegne av dere, enten dere vil ha de tjenestene eller ikke.

Får folk beholde mer av egen inntekt får de også økt handlingsrom. Valgfrihet
335 handler med andre ord om å gi folk mer styring over egen hverdag.

Derfor vil vi øke handlingsrommet til folk flest og redusere politikernes handlingsrom.

I invitasjonen til dette møtet ble vi partiledere utfordret på hvordan vi så for oss at samfunnet ville sett ut om våre partier hadde fått styre alene i ti år.

345 Det er en veldig interessant, og særdeles krevende øvelse å prøve å leve seg inn i. Jeg skal innrømme dog at det er en øvelse jeg har gjort noen ganger når jeg prøver å få sove om kvelden. Ja, det er mye rart man tenker på noen ganger. Det er den: Jeg gleder meg til jeg kan få lov til å...ikke sant? Jeg tror det driver noen politikere.

350 Og igjen; troen på og respekten for enkeltmenneskets evne til å styre eget liv, ja det går altså som en rød tråd gjennom Fremskrittspartiregjeringen.

Og nå er det altså ti år frem i tid, vi har hatt en Frp-flertallsregjering uten innblanding fra andre, uten kompromisser, uten forhandlinger - og Norges
355 oljeinntekter har gitt handlingsrom til å bygge landet.

Derfor har Fremskrittspartiet vist evne og handlekraft og brukt handlingsrommet som ingen andre partier har villet røre.

360 Det har ført til fornuftige investeringer og gitt et løft for landets infrastruktur. Og det er altså sånn, at for hver krone vi plasserer av deres felles sparepenger - det er jo det oljefondet er, det er våre felles sparepenger - for hver krone vi plasserer, investerer, i lønnsomme infrastrukturprosjekter, så får vi mellom tre og fire kroner tilbake. Finn den banken som gir så god avkastning på
365 sparepengene deres.

Nye veier er blitt bygget uten bompenger og gamle bomstasjoner er borte. Deilig!

370 Undersøkelser viser at folk føler seg tryggere, tilliten til Politiet har økt, det er flere politifolk i gatene, og det er investert kraftig i nytt og moderne utstyr for Politiet. Veldig bra. Det tenker jeg du er glad for, Aslak.

375 Utenlandske kriminelle ser ikke lenger på Norge som et fristed, men et sted de skygger unna.

Arbeiderpartiet mener fortsatt at systemet skal gå foran pasienten, men Fremskrittspartiet har gjennomført en helsereform som setter pasienten først.

Pengene følger pasienten til selvvalgt offentlig eller privat behandlingssted. Og systemet er tilpasset pasientens behov.

Når folk snakker om de lange helsekøene så snakker de om tiden før
385 Fremskrittspartiet tok over, og sykehjemsplasser er blitt en lovfestet rettighet.

Vanlig folkeskikk er at om du ber noen gjøre en jobb, ja så betaler du for det som blir gjort. Med Fremskrittspartiet i regjering, så har ansvarlige myndigheter begynt å vise folkeskikk. Pengene følger oppgavene, og kommunene er ikke
390 lenger blitt gjeldsslaver.

En ansvarlig innvandrings- og integreringspolitikk er realisert og andre land kommer nå til Norge for å lære om den vellykkede snuoperasjonen som karakteriseres av såkalt «muskulær liberalisme». Denne snuoperasjonen bygger
395 på liberale grunntanker, men er i stand til å sette foten ned og vise muskler overfor det som truer det liberale samfunn og som derfor setter grenser og stiller krav.

La meg også helt på tampen komme innom utenrikspolitikk, selv om det er
400 veldig få som fokuserer på dette området i denne valgkampen.

For et par år siden hadde jeg gleden av å invitere journalisten og frimarkedsforsvareren Andrew Mwenda som hovedgjest og taler Fremskrittspartiets landsmøte.

405

Det var så vidt vi klarte å få ham hit, fordi paramilitære grupper og politiet i Uganda forsøkte å legge hindre i veien for ham hele tiden og noen dager før han faktisk kom til Norge og vårt landsmøte, hadde han en pistol mot hodet og hele
pcen hans ble beslaglagt.

410

Vi gav ham en ny pc. Det var det bitte lille bidraget vi gav for at han skulle fortsette den viktige kampen som han stod midt i.

Da han stod på vår talerstol så snakket han om hvorfor vesten må slutte å tro at
415 det hjelper fattige ved å overføre milliarder av skattepenger, og at Norge og mange andre vestlige land er verst i klassen når det gjelder handel med de fattige landene på den andre siden. Når han stod og sa det, så var det nok en del norske

journalister bakerst i salen som hevet øyenbrynene.

420

Med ett stod det jo en av deres egne - en journalist - fra Uganda - på vår talerstol og fremførte et foredrag som egentlig kunne vært klippet rett ut fra Fremskrittspartiets partiprogram. Hovedbudskapet hans var veldig enkelt: Slutt å behandle oss som klienter, start med å behandle oss som likeverdige partnere.

425

Og hvis det er så viktig å gå foran i klimapolitikken, som vi sier i Norge, vise verden, hvorfor kan vi ikke gjøre det når det gjelder handel med fattige land? For der kommer det veldig mange unnskyldninger for hvorfor vi ikke kan gjøre det, hvorfor Norge ikke særskilt kan bygge ned handelsbarrierer og gå foran.

430

Vi vil kjempe for at de fattige landene skal få tilgang til våre markeder. Vi vil gjøre som min venn Andrew Mwanda fra Uganda ba om: Nemlig å slutte å behandle fattige folk i Afrika som klienter, og begynne å behandle de som partnere.

435

Nå er vi 5 uker unna valget, et avgjørende valg. For å få til reelle endringer og nødvendige snuoperasjoner, så mener vi det er helt avgjørende med et sterkt FrP.

440

For de som er opptatt av endring så er det altså ikke likegyldig hvilket av de ikke-sosialistiske partiene man stemmer på.

445

Jeg vil bare avslutte med å si noe jeg begynte med, nemlig at jeg er veldig glad for at disse møtene blir arrangert. Jeg er glad for å få anledning til å gå litt mer i dybden på hva som er utgangspunktet for hvordan Fremskrittspartiets politikk blir til, hva som er grunnlaget for vår ideologi. Den norske debatten blir bedre hvis vi tør å være litt mer ideologiske og hvis vi politikere tør å snakke litt mer om det store bildet - om visjonene våre, enn bare om detaljene i enkeltsakene. Og vi er ikke sånn sett noe bedre enn de andre partiene når det gjelder det, men jeg tror det er godt med flere arenaer som dette, fordi det løfter blikket litt og gjør det mulig å reflektere litt bredere.

450

Våre visjoner er verdibaserte. Og verdier handler også om politisk ideologi.

455

I motsetning til sosialister ser vi som er liberalister på staten som redskap for befolkningen, i stedet for at befolkningen skal være redskap for staten.

460 Ronald Reagan sa det på en veldig fin måte: «Vi folket er bilførereren, staten er bilen. Og vi bestemmer hvor bilen skal kjøre, hvilken retning den skal ta på veien og hvor raskt den skal gå».

Det er vårt utgangspunkt.

Det er grunnen til at vi driver med liberalistisk politikk.

465 Og jeg er overbevist om at det å få disse ideene inn i en ny regjering, gir en ny regjering handlekraft, tempo - som gjør at man vil merke forskjell bare fire år frem i tid.

470 Men jeg skal være ærlig nok til å si at jeg tror ikke vi klarer å gjøre alt på en gang. Jeg pleier ofte å si når jeg blir utfordret for eksempel i samferdselspolitikk at selv ikke en ren Fremskrittspartiregjering klarer å bygge ut alle firefelts motorveiene på en uke. Men vi kommer til å dytte tempo opp, og vi kommer til å være opptatt av kraft, vi kommer til å være opptatt av å ha litt dårlig tid. For vi tror at viktige, store reformer, gjennomføres best hvis de tas med et stort jafs, enn om
475 de tas med små museskritt. Du får ofte mer effekt hvis du for eksempel skal gjennomføre en skattereform, så sjokkerer du på en måte positivt økonomien best ved å gjøre alt i et stort jafs, enn å dele det opp i bitte små skritt av gangen. Også er det da noen som sier at, nei, men det har vi ikke råd til - jo, vi har det. Vi har råd til det, og det gir etter vår oppfatning kraftige dynamiske effekter på
480 økonomien, som gjør at det genererer nye inntekter, ny verdiskapning, nye arbeidsplasser, som i sin tur gir mer penger inn i statskassa.

Kilde

Notat fra FrP + video på nrk.no

485

Emner

Eldre, Eldreomsorg, Foredrag, FrP, Frihet, Helse, Liberal, Nordmenn, Norge, Partipolitikk, Privatisering, Stortingvalg, Valg

URI

<https://www.virksommeord.no/tale/en-ombudsmannsbevegelse-for-enkeltmennesket>

490

495